

## **D E C I Z I E nr. 2164/693/19.08.2014**

privind soluționarea contestației formulată de S.C. X S.R.L înregistrată la  
DGRFP Timișoara sub nr. .../04.04.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județene a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul Evidență pe Plătitor Persoane Juridice cu adresa nr. ../08.04.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. .../10.04.2014, asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L

CUI: RO ...,

cu sediul în localitatea ..., nr. ..., jud. Timiș

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș sub nr. .../04.04.2013 și la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. .../04.04.2014.

Petenta X S.R.L formulează contestație împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .../25.02.2014 din dosarul fiscal nr. ... emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș.

Suma totală este în cuantum total de **.. lei (.. lei + .. lei)** și reprezintă dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit, contribuției de asigurări sociale datorată de angajator, contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați, contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale, contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuțiilor pentru concedii și indemnizații de la persoane fizice sau juridice.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, administrator ..., așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

**I. Societatea petentă solicită anularea Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .../25.02.2014 emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș, în susținerea contestației argumentând următoarele:**

1. accesoriile stabilite în sarcina petentei prin deciziile contestate sunt aferente unor „sume datorate de noi și eșalonate la plată conform deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr. ../25.02.2014”;

2. în cuprinsul actelor atacate nu se regăsește temeiul legal care a stat la baza emiterii acestora, articolele invocate făcând referire doar la „dreptul organul fiscal de a calcula dobânzi și penalități de întârziere și nu precizează temeiul legal în baza căruia s-au calculat aceste dobânzi”;

În opinia petentei dobânzile și penalitățile de întârziere stabilite în sarcina sa prin deciziile atacate „au fost calculate de 2 ori (...) atât în documentul Decizie de menținere a valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, cât și în deciziile suplimentare (...)”;

3. În eventualitatea existenței unor sume reprezentând dobânzi, penalități sau majorări de întârziere petenta solicită introducerea acestora în „graficul de eșalonare a sumelor datorate astfel încât să le putem achita și pe acelea în aceleași condiții de eșalonare întrucât au fost calculate odată cu întocmirea graficului de eșalonare și nu ulterior.”.

**II.** Prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. ../25.02.2014 emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș în dosarul fiscal nr. ..., organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Timiș, în conformitate cu prevederile art. 88 lit. c) și art. 119 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit în sarcina societății petente suma totală de ... lei (... lei + ... lei) reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, impozitului pe veniturile din salarii, impozitului pe profit, contribuției de asigurări sociale datorată de angajator, contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați, contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale, contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuțiilor pentru concedii și indemnizații de la persoane fizice sau juridice, calculate pentru perioada 04.12.2012 – 24.02.2014 conform Anexelor la Deciziile nr. ..../25.02.2014.

**III.** S.C. X S.R.L cu sediul în localitatea .., nr. ..., jud. Timiș, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ..., are cod unic de înregistrare RO ....

**III.** Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, argumentele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

*Cauza supusa soluționării este dacă Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care petenta nu a respectat dispozițiile obligatorii ale art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, respectiv nu a motivat contestația cu temeiuri de drept care să refere la fondul cauzei și nu a prezentat în susținerea acesteia documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care să facă dovada pretențiilor sale.*

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că în motivarea contestației formulate, petenta nu a precizat motivele de drept pe care se întemeiază aceasta, iar afirmația petentei că „au fost calculate de 2 ori dobânzi întrucât sunt calculate atât în documentul de menținere a valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, cât și în deciziile suplimentare precizate.” nu este susținută de dovezi, astfel că organul competent în soluționare, D.G.R.F.P. Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații – cu adresa nr. .../02.07.2014, în temeiul prevederilor art. 7, art. 65 și art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, coroborat cu prevederile exprese ale Ordinului nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, în vederea emiterii unei decizii motivate și ținând cont de dispozițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, a solicitat petentei ca în termen de cinci zile de la data primirii solicitării, să completeze dosarul contestației cu precizarea motivelor de drept și a dovezilor pe care se întemeiază contestația formulată, în condițiile legii, sub sancțiunea respingerii contestației.

Solicitarea a fost primită de petentă la data de 09.07.2014, conform confirmării de primire, existentă la dosarul cauzei în original, la data de 09.07.2014, dar până la data emiterii prezentei petenta nu a răspuns.

Pe cale de consecință, în condițiile în care, în exercitarea rolului său activ, organul de soluționare a contestației, pentru determinarea stării de fapt fiscale, a procedat la solicitarea de informații - așa cum rezultă din paragrafele precedente – în condițiile legii, se reține că, petenta nu și-a exercitat dreptul conferit de legiuitor prin dispozițiile art. 206 alin. 1 lit. c), d) din Codul de procedura fiscala, neprecizând norma legală pe care-și întemeiază pretențiile din contestația formulată și nici prin depunerea unor dovezi de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală cu care să facă proba pretențiilor din contestația formulată, cu toate că în conformitate cu dispozițiile art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat:

*„ART. 65*

*Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale*

*(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”*

În drept, art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, dispune:

*"Forma și conținutul contestației*

(1) *Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

[...]

**c) motivele de fapt și de drept;**

**d) dovezile pe care se întemeiază;** [...] "

Art. 213 alin. 1 din același act normativ:

*"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."*

coroborat cu prevederile Ordinului nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

*"2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 206 din Codul de procedură fiscală - Forma și conținutul contestației (...)*

*2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art. 243 din Legea nr. 134 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură civilă „*cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.*”

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, *concluzia care se impune*, una naturală și de o implacabilă logică juridică, *este aceea că sarcina probei revine contestatarului.*

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarii, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. .../2010 din dosarul .../57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale faptul că „*motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate și formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată*”.

Având în vedere cele prezentate și faptul că petenta nu a completat dosarul contestației cu precizarea motivelor de drept de natură a susține pretențiile din contestația formulată și nici nu a indicat ca dovezi pe care să-și întemeieze contestația, coroborat cu faptul că organul de soluționare este limitat să răspundă doar la solicitările părților - art. 213 alin. 1 Cod procedură fiscală, republicat „*Soluționarea contestației se face în limitele sesizării*”, în cauză se va face aplicațiunea pct. 2.5 din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, republicată (act normativ care a fost dat în aplicarea prevederilor Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pe care le explicitează și cu care fac corp comun), precizat, în cauză fiind incidente dispozițiile pct.11.1 din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv:

„ 11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

[...]

*b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”*

deoarece petenta, nici în contestația formulată și nici ulterior la solicitarea expresă a organului competent în soluționarea contestației nu a prezentat argumente de drept, susținute cu documente justificative de natura mijloacelor de probă care să motiveze pretențiile din contestația formulată, în condițiile în care Codul de procedură fiscală la art. 65 și următoarele reglementează sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale în sarcina contribuabilei.

Învederăm faptul că deciziile atacate au fost emise ca urmare a următoarei stări de fapt:

- prin Decizia de eşalonare la plată a obligațiilor nr. **../05.12.2012** petentei i-a fost acordată eşalonarea la plată a sumei de ... lei în temeiul dispozițiilor OUG nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonării la plată și Ordinului nr. 2.677/2011 pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată.

- în considerarea dispozițiilor art. 13 din OUG nr. 29/2011 autoritatea fiscală a emis Decizia nr. **.../04.02.2014** prin care s-a constatat pierderea valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, în situația în care petenta nu a respectat condiția de menținere a valabilității eşalonării la plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare, adică achitarea ratei scadente la 16.12.2013, precum și a obligațiilor accesorii reprezentând penalități datorate în cazul eşalonărilor cuprinse în decizia nr. **.../03.06.2013** pentru plata cu întârziere a ratelor.

- ulterior petenta depune cerere de menținere a valabilității conform art. 13 alin. (5) din OUG nr. 29/2011, urmare căreia autoritatea fiscală emite Decizia de menținere a valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale nr. **.../25.02.2014**, la aceeași dată fiind emise și Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. **.../25.02.2014**, contestate, în care au fost calculate, în conformitate cu dispozițiile art. 88 lit. c) și art. 119 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală coroborat cu art. 13 alin. (3) din OUG nr. 29/2011, dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eşalonarea la plată acordată petentei.

Din actele existente la dosarul cauzei nu rezultă că S.C. X SR.L. ar fi exercitat împotriva Deciziei nr. 1602291/04.02.2014 prin care s-a constatat pierderea valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale calea de atac prevăzută de Titlul IX din Codul de procedură fiscală, republicat.

Cauzei fiindu-i aplicabile următoarele dispoziții, astfel:

O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, actualizată, privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 88

*Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere*

*Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:*

(...)

*c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;*

ART. 119

*Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere*

*(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.*

(...)

ART. 120

*Dobânzi*

*(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.*

ART. 120<sup>1</sup>

*Penalități de întârziere*

*(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.*

(...)

*(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”*

O.U.G. nr. 29 din 20 martie 2011, privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 10

*Condiții de menținere a valabilității eşalonării la plată*

*(1) Eşalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:*

(...)

*b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eşalonarea la plată potrivit art. 10<sup>1</sup>. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată*

prevăzută de lege sau până la finalizarea perioadei de eşalonare la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după această dată;

c) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eşalonare. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eşalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare;

#### ART. 13

*Pierderea valabilității eşalonării la plată și consecințele pierderii acesteia*

(1) Eşalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 10 alin. (1). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată, care se comunică contribuabilului.

(2) Pierderea valabilității eşalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

(3) În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eşalonarea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de eşalonare la plată dobânzi potrivit Codului de procedură fiscală.

(4) În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată acordată, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eşalonate la plată, se datorează o penalitate de 10%. Prevederile art. 12 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(5) Contribuabilul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a)-h) și j), o singură dată pe perioada de valabilitate a eşalonării, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eşalonării, cu păstrarea perioadei de eşalonare aprobate inițial.

(6) Pentru menținerea valabilității eşalonării, contribuabilul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eşalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eşalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 10 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

În conformitate cu aceste dispoziții normative, urmare a constatării pierderii eşalonării la plată, organele fiscale au calculat accesorii conform Codului de procedură fiscală, republicat, pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eşalonarea la plată acordată petentei.

Aceste accesorii au fost calculate pentru intervalul **04.02.2014** (data pierderii valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale) – **25.02.2014** (data menținerii a valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale).

Astfel afirmațiile petentei din contestația formulată nu sunt întemeiate accesoriile calculate fiind aferente intervalului 04.02.2014 – 25.02.2014 în care eşalonarea la plată acordată prin Decizia nr. 160229/05.12.2012 și-a încetat valabilitatea până la data de 25.02.2014 când petentei i-a fost emisă Decizia de menținere a valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale nr. ../25.02.2014.

Învederăm că de altfel, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) din OUG nr. 29/2011 achitarea accesoriilor stabilite prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .../25.02.2014, reprezintă o condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată.

Referitor la solicitarea petentei conținută la pct. 3 din contestația formulată ca în eventualitatea existenței unor sume reprezentând dobânzi, penalități sau majorări de întârziere acestea să fie introduse în „graficul de eșalonare a sumelor datorate astfel încât să le putem achita și pe acelea în aceleași condiții de eșalonare întrucât au fost calculate odată cu întocmirea graficului de eșalonare și nu ulterior.”, învederăm că DGRFP Timișoara în cadrul procedurii administrative de soluționare a contestației reglementată de Titlul IX „*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*” din Codul de procedură fiscală, republicat, nu are competența materială de a proceda la „introducerea în graficul de eșalonare” a sumelor reprezentând accesorii stabilite prin actele administrative contestate, în condițiile în care organele fiscale competente în acordarea înlesnirilor la plată sunt cele definite potrivit art. 33 sau art. 36, după caz, din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 65, art. 88, art. 119, art. 120, art. 120<sup>1</sup>, art. 206, art. 213 din O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, actualizată, privind Codul de procedură fiscală, pct. 2.5, pct. 11.1 din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 243 din Legea nr. 134 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură civilă, art. 10, art. 13 din O.U.G. nr. 29 din 20 martie 2011, privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. \_\_\_\_\_, se

### **DECIDE:**

- respingerea ca nemotivată contestația formulată de S.C. X S.R.L împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .../25.02.2014 din dosarul fiscal nr. ... emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș, pentru suma totală de .... lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere.

- prezenta decizie se comunică la:

· S.C. X S.R.L  
· Administrația Județeană a  
Finanțelor Publice Timiș

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.



This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.  
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.